

Koppero-Teatteri esittää:

“Hukassa on hyvä paikka.”

27.3.2004

KALEVA / Kulttuuri 29.3.2004
Harrastajateatteria
Koppero-teatteri: HUKASSA ON HYVÄ PAIKKA

Käsikirjoitus: Kari Hotakainen.

Sovitus ja ohjaus: Kristiina Savonen.

Sävellys: Iiro Rantala.

Puvustus: Merja Maksa.

Lavastus: Työryhmä.

Valot ja tehosteet: Antti Salminen, Ilkka Rantamäula.

Orkesteri: Kaisa Pekkala, Jyrki Pekkala, Joni Pekkala, Henri Tervo.

Rooleissa: Pete Iisakka, Heikki Laaksamo, Riitta Candelin, Matti Harju, Sauli Kylmänen, Eila Tauriainen, Aino Marttila-Tornio, Tuula Arffman, Mervi Heikkilä. Ensi-ilta 27.3.2004 Oulussa Korvenkylän Nuorisoseurantalossa.

Heikki Laaksamon toteuttama käsiohjelmana toimiva *Koppero-Sanomien* ennakoi rönsyjä ja tekstin vuolautta. On valokuvia, laulua, filosofiaa, tapahtumia, mainoksia, ohjeita, musiikkia, lupauksia ja lööppejä.

Näytelmä starttaa ravivetokioskista, kun isä (Heikki Laaksamo) haluaa hetkeksi unohtaa olevansa isä ja jättää poikansa Juntti-Mutterin (**Pete Iisakka**) huomiota vaille.

Kari Hotakaisen teksti tarttuu jälleen yhteiskunnallisiin epäkohtiin, lähinnä perhepolitiikkaan, huumorin ottein. Näytelmä on kiinnostava ja tuore: väliin hyvinkin absurdi teksti on lapsen logiikkaa. Muutenkin lapset edustavat näytelmässä vastinparia aikuisille. Tapahtumien myötä tosin käy niin, että aikuisilla pukkaa olemaan samoja piirteitä lasten kanssa.

Loppuasetelma onkin kuin vanhasta suomalaisesta elokuvasta, kun rakastuneet saavat toisensa, lasten asiat on saatu järjestykseen ja edessä on taas mukiinmenevä tulevaisuus.

Merja Maksan suunnittelema vaatetus on pirteä, etuvasemmalla soittava elävä bändi kuljettaa ja tukee tapahtumia, lavastuksessa on pidättäytytty oleellisessa, kokopitkä näytelmä soljuu sanallisesti vauhdilla, mutta esitys on pitkä.

Hotakaisen monimuotoinen ja rikas kieli toimii metaforan tavoin ja on siten katsojalle antoisa, mutta välillä kohtaukset ovat hidastempoisia. Esityskokonaisuus on epätasainen.

Bändinä toimiva **Jyrki Pekkala & Etujätti** on mukava lisä näytelmässä, mutta ohjauksellisesti näyttelijä-laulajat, laulut ja bändi pitäisi hitsata yhteen. **Iiro Rantalán** sävellykset olivat osittain vaikeita yksinlaulettavaksi. Äänentoistoa olisi voinut tarkistaa näyttelijöille yhteensopivaksi.

Parhaiten ääni kantoikin Juntti-Mutterilla ja hänen isällään.

Hotakaisen tuotanto avaa uusia tapoja käsitellä tuttuja asioita, jo siksi *Hukassa on hyvä paikka* kannattaa katsoa. Isä haluaa naamioitua roskikseksi, koska ihmiset kuuntelevat mieluummin pönttöä kuin isää. Talonmies (**Sauli Kylmänen**) on samoilla linjoilla: Moni mies haluaisi roskapöntöksi muttei uskalla.

Etenkin mainioita Heikinharjun kaksostyttöjä (**Tuula Arffman, Mervi Heikkilä**) odottaa kohtauksiin.

PIRJO SUVILEHTO